

Lūgšanas ģimenei

Lūgsim Dievu!

Tēvu māti mīlēt,
Dievam paklausīt,
Savai tautai kalpot
Māci mūs ik brīd'!
Savā gaismā pieņēmt,
Rādi ceļus tos,
Kas reiz visus aizved
Tavos pagalmos!
(Leonīds Breiķšs)

Mīļais Debesu Tēvs! Dāvā mums Savu
žēlastību, lai Tava Dēla mīlestībā un palā-
vībā mēs saskatītu un mācītos to tuvības
siltumu, bez kura mēs dzīves vējos nosal-
stam. Āmen!

Egils Grīslis

Labais Dievs, paldies, ka Tu sargāji
mani naktī. Palīdzi man, lai es šodien klau-
sītu Tavai balsij un staigātu Tavos ceļos.

Ļauj, lai šī jaunā diena būtu priecīga
maņai ģimenei, tētīm un mammai. Tavu
prieku dāvā gan laukiem, gan pilsētām
un palīdzi slimajiem, jo Tavs spēks ir liels!
Mums visiem dod Tavu prieku, lai tie, kuri

pamodušies bēdīgi, var atkal pasmaidīt.

Paldies, Dievs, ka mums var būt tik
jautri kopā mūsu mājā. Tu mums dod
prieku no debesīm. Esi pats ar mums kat-
ru dienu un palīdzi mums rūpēties vienam
par otru.

Labais Dievs! Kad mamma ir slimā,
mājās nekas nav tā, kā vajadzētu būt.
Māci mums pašiem tikt galā, lai viņai ne-
vajadzētu uztraukties, bet lai viņa atkal
varētu būt vesela.

Mīļais Tēti debesīs! Kad esmu dusmīgs
uz saviem vecākiem, māci man atcerēties,
ka droši vien nav tik viegli būt pieauguša-
jam.

Dievs, Tu devi mums citam citu. Palī-
dzi mums ģimenē turēties kopā, lai mēs
varam Tev pateikties, ka dzīvojam kopā.
Jēzus vārdā. Āmen!

No zviedru val. tulk. Gunta Bengtsona.

Debesu Tēvs, liec mums augt par la-
biem bērniem, klausīt Tevi un mīlēt savus
vecākus, dzīvot savā starpā mierā un sati-
cībā! Svēti visu mūsu tautu un tēvzemi!

Edgars Lange

PATEICĪBA

Mēs esam pateicīgi vecākiem par
rūpēm un arī gādību, tāpēc jo īpaši
gribam pateikties arī Vācijas Ziemeļ-
elbas evaņģēliski luteriskajai baznīcai
par finansiālo atbalstu "Sinepju Grau-
diņa" tapšanā. Paliksim savstarpējās
aizlūgšanās par ziedotājiem, avīzītes
veidotājiem un mīļajiem lasītājiem.

"Sinepju Graudiņa" adrese:

www.lelb.lv

Mazā pils ielā 4, Rīga LV-1050, Latvija.

e-pasts: svetdienasskola@lutheran.lv

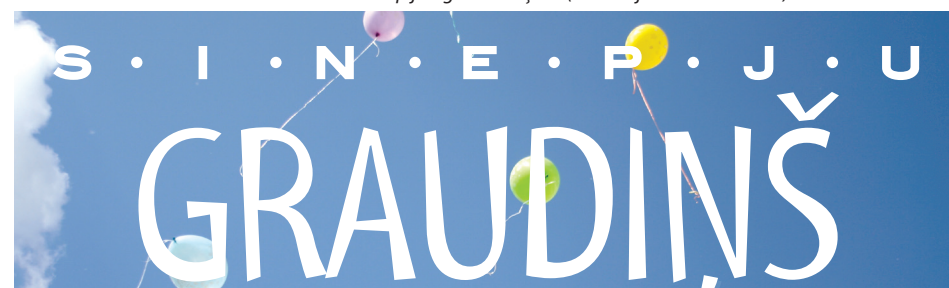
Redaktors Ivars Jēkabsons.

Svētdienas skolu nozares vadītāja Ilze Gulbe.

Teksta korektore Elmira Cature.

Mākslinieks-maketētājs Raivo Jutāns.

..ticība ir kā sinepju graudiņš. (Mateja ev. 17:20.)

LELB SVĒTDIENAS SKOLU NOZARES IZDEVUMS # 5

JŪNIJS, 2007

Bērni, klausait saviem vecākiem, jo tā pienākas. Godā savu tēvu un māti, — tas ir pirmais bauslis ar apsoliņumu, proti: lai tev labi klājas un tu ilgi dzīvo virs zemes. — Tēvi, nekaitināt savus bērnus, bet audzināt un pamācīt tos būt paklausīgiem Tam Kungam. (Efeziešiem 6:1–4.)

Senos laikos paklausīt nozīmēja bur-
tiski izpildīt vecāku pavēles. Tad nereti
bērniem ģimenē klājās ļoti grūti, jo bro-
kastīs, pusdienās un vakariņās, ja tādas
bija, nācās saņemt arī krietnu devu ža-
garu un siksnas. Taču mūsdienās ģime-
nēs, šķiet, ir pavisam otrādi, jo paklausīt
nozīmē vecākiem izpildīt visus savu bēr-
nu untumus. Un tad vecāku pārmērīgās
gādības dēļ bērni aizmirst savus pienā-
kumus pret vecākiem — viņus cienīt un
viņiem paklausīt.

Protams, ne jau pārlietu lielā bar-
dzībā, ne arī bezatbildīgā izlutināšanā
notiek laba bērnu audzināšana, bet tur,
kur tiek savstarpēji saglabāta cieņa pret
cilvēka — kā maza, tā liela — personi-
bu. Tad neizaugs cilvēki, kas ir iedomīgi
un cieti kā krams vai arī bailīgi un mīksti
kā pūpēdis. Šodien nav viegli dzīvot, kad
sabiedrībā vērtības šķobās, kad valda
aizņemtība un jūk ģimenes. Pat stiprā

un labā ģimenē vajag daudz Dieva pa-
līga un svētības, lai patiešām vienmēr
saprastu, kā laimīgi dzīvot mīlestībā.
Bet viens ir skaidrs — visiem cilvēkiem
no nabaga līdz varenajam ir savs tēvs
un māte, pat bīskapiem un karaļiem ir
vecāki, ko godāt. Un ģimene ir liela Die-
va dāvana un svētība.

Tāpēc katru gadu maijā mēs baznīcā
īpaši pieminam ģimenes — tētus, mam-
mas un bērnus. Jau iepriekšējā „Sinep-
ju Graudiņa” numurā bija aicinājums
piedalīties ģimenes svētkos, kas Latvijā
sākās maija otrajā svētdienā un ar da-
žādiem pasākumiem turpinājās visu
mēnesi līdz Vasarsvētkiem. Arī šajā iz-
devumā mēs runāsim un domāsim par
4. bausli, kuru mūsu avīzītes ievadā citē-
tajā Vēstulē efeziešiem piemin apustulis
Pāvils. Padomājiet tikai — viņš kādā
citā Bībeles vēstulē raksta: „Bērni, klau-
sait saviem vecākiem visās lietās, jo tas
patīk Tam Kungam” (Kolosiešiem 3:20)!

Tātad jūs jau tagad varat uzzināt, ko
darīt, ja mīlat Dievu un gribat Viņam
patikt — paklausīt vecākiem.

Krusttēvs Ivars

"Ģimene." Gerdas Upmales zīmējums

Ko nozīmē paklausīt vecākiem? — jautāja Henrijs. Tas nozīmē sakārtot savu istabu, ja vecāki to liek. Tas nozīmē iedzert arī rūgtas zāles, ja ārsts to ir norādījis. Tas nozīmē skolā ievērot kārtību, ko nosaka skolotāji. Bet galvenais ir darīt visu labprāt un no sirds. Tā ir savstarpējas mīlestības paklausība, uz ko mēs visi esam aicināti.

Bet vai tas nozīmē klausīt arī tad, kad tētis liek bāzt roku ugunī vai iet zagst? — domīgi atkal pajautāja Henrijs. Protams, nē. Tad, kad kāds cilvēks tev liek pārkāpt Dieva baušļus — liek darīt slikto, tad, protams, mēs drikstam neklausīt, jo Dievam ir vairāk jāklausa nekā cilvēkiem. Lai cik mīļš tev būtu šis cilvēks, kas aicina zagst, un lai cik gar-

šīgas liktos ogas svešā dārzā, tik un tā nedrīkst ņemt svešas lietas.

Vārdu sakot, ģimenē mēs paklausīgā mīlestībā sekojam Dieva labajiem likumiem, kas mūs pasargā no ļauna un grēka. Jēzus pats reiz uz jautājumu, kas ir īsts tēvs un māte, atbildēja, ka tie ir tādi, kas dara Debestēva prātu. Šajos vārdos Viņš norādīja, ka ir arī lielā garīgā ģimene — brāļi un māsas Kristū. Tā ir baznīca. Tie ir tie brāļi un māsas, kuriem ir viens Tēvs debesīs. „Jūs jau visi, ticēdami uz Jēzu Kristu, esat Dieva bērni” (Galatiešiem 3:26).

Manuprāt, īsta, laba ģimene ir tur, kur otram nedara ļaunu, kur tevi pieņem, mīl un vēl labu, kur par tevi gādā un tevi aizstāv. Dievs mums visiem šajā ziņā var ļoti daudz iemācīt un palīdzēt.

4. bauslis saka:

„Tev būs savu tēvu un māti godāt, lai tev labi klājas un tu ilgi dzīvo virs zemes.”

Mārtiņš Luters savā „Mazajā katehismā” to skaidro šādi:

Mums būs Dievu būtis un mīlēt, ka savus vecākus un kungus nenicinām un neaizkaitinām, bet tos godā turam, tiem kalpojam un paklausām, tos mīlam un cienām.

Kā jūs domājat, vai jums katram ir labi vecā-

ki? Vai ģimenē ir kāds, kas jums stāsta par Dievu? Un vai jūs paši arī esat labi bērni? Vai esat paklausīgi un mīļi bērni, kas ciena savus vecākus? Ja vēlaties, uzrakstiet mums par savu ģimeni vai uzzīmējiet to (varat uzzīmēt arī citus ģimenes locekļus — mājdzīvniekus utt.)!

Noslēgumā es pastāstīšu kādu stāstu par trim sievām, kas nāca pie akas smelt ūdeni. Viņas bija ļoti lepnas par saviem dēliem. Tās sāka cita citai lielties par viņiem. Pirmā teica: „Mans dēls visās lietās ir veiklāks par citiem.” Otrā teica: „Mans dēls dzied tik skaisti kā lakstīgala.” Bet trešā nesacīja nekā. Kad abas mātes mācās viņai virsū, lai taču arī viņa pasaka kaut ko par savu dēlu, viņa teica: „Mans dēls ir gluži parasts, kā visi citi zēni. Viņam nepiemīt nekā sevišķa.”

Kad visas sievas bija ūdeni iesmēlušas, tās ņēma savus traukus un gāja uz mājām.

Viņām pretim skrēja trīs zēni. Viens ļoti veikli apsveica ūdens nesējas, otrs dziedāja kā lakstīgala, bet trešais paņēma mātes ūdens trauku un to nesa uz mājām.

Turpat pilsētas vārtos viņas sastapa sirmgalvi un lepnas viņam jautāja: „Ko tu saki par mūsu dēliem?” Izbrīnījies sirmgalvis atbildēja: „Es redzēju tikai vienu dēlu!”

Re nu, kāds stāsts! Kā jums liekas, par kuru no zēniem runāja sirmgalvis? Vai par veiklo zēnu vai par dziedāšo zēnu, vai par parasto zēnu?

